

lebes forholdet det sig med Hensyn til de Embedsmænd, som fortere under Universitetet, og som ere ansatte af Universitetet. Der staaer nemlig i Pensjonsloven, efterat den almindelige Regel om Pensjonsberettigelsen for de Embedsmænd, der staae i Statens Tjeneste, er fremsat: „den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.“ Det juridiske Facultet mener, at i disse Udtryk ligger, ikke hvad man fra andre Sider har gjort gjældende, at en kongelig Udnævnelse skulde være nødvendig til Pensjonsberettigelse, men at det væsentligt kommer an paa Bessaffenheden af den Stilling, Vedkommende havde beklædt, navnlig hvorvidt Vedkommende i Henseende til Embedets Betydning og Ansvar kunde sættes lige med de Embedsmænd, som fortere under Staten og paa Grund af deres Embedets Betydning ansattes ved kongelig Udnævnelse. Det synes, at denne Fortolkning er berettiget, idet det er bitterligt, at der ikke findes kongeligt ansatte Embedsmænd ved Rigsdagen, men at der dog findes dem, der have Pensjonsret, idet man i dette Tilfælde har gjort en Grændse imellem Embedsmændene, der have Pensjonsberettigelse, og de saakaldte Bestillingsmænd, der ikke have den. Noget lignende, mener Facultetet, maa ogsaa være Tilfældet ved Universitetet; men saa maa man, efter Sagens Natur, komme til at indrømme, at den Mænd, som der her er Tale om, er pensjonsberettiget tilligemed 5 andre Embedsmænd, der ere ansatte af Universitetet. Jeg skal hertil sige, at for 3 Aar siden forelaae der fra Regjeringen et Forslag til Finantsloven om at forhøje disse Embedsmænds Gælder, af hvilke den ene nu er afgang. Finantsudvalget og derefter Thinget gik ikke ind paa den foreslaaede Forhøielse, men foreslog en anden Gagesats og motiverede den saaledes, at disse Embedsmænd burde stilles paa samme Fod som Contoirchefer, Bogholdere og Casserere i Ministerierne. Der laae altsaa i denne Gageansættelse en Sammenligning, som tydede paa, at man betragtede disse Embedsmænd som tilkommende Pensjonsberettigede, idet man nemlig gik ud fra, at deres Arbeides Bessaf-

senhed er en aldeles tilsvarende, som for lignende Embeder under Ministerierne, og at de derfor burde lønnes paa samme Maade, hvoraf, forekommer det mig, følger en Anerkjendelse af, at man vilde pensionere dem. Dette viser sig ogsaa i Praxis at være Tilfældet, idet Finantsudvalget ikke har havt Noget imod, at den her omhandlede Embedsmænd saae en Understøttelse, men kun ikke vil indrømme Retten til Pension. Det er derfor i mine Tanker ikke tilraadeligt at erklære, at Pensjonsretten ikke tilkommer disse Embedsmænd, og jeg kan ikke nægte, at jeg efter at have seet det Actstykke, hvoraf jeg her tillader mig at gøre et kort Uddrag, er kommen til den Overbeviisning, at Pensjonsretten ikke uden Videre kan nægtes dem. Det vil være bekendt, at der foreligger et Lovforslag, hvorefter Ministeriet har troet at burde tilskaffe disse Mænd Pension, og uagtet deri ganske vist ligger en Anerkjendelse af, at der ogsaa for Ministeriet er Tvivl tilstede, ligger der tillige deri en Bestræbelse for at løse Tvivlen paa den Maade, som af mig er antydet. Jeg skulde derfor troe, at det, saaledes som Forholdet for Dieblikket stiller sig, vilde være rigtigst ikke at vedtage den Nedsættelse, som er foreslaaet.

Winther: Jeg har ogsaa gjort mig bekendt med det Underbillag, som blev paa-beraabt af den ærede Ordfører, og som indeholder det juridiske Facultets Responsum angaaende denne Sag; men jeg er ikke bleven saa overbevist, som det synes, at han er bleven om, at det er rigtigst at indrømme denne Pensjonsberettigelse. Paa den anden Side skal jeg meget gjerne erkjende, at det kan være tvivlsomt, om denne Embedsmænd ikke mulig burde anses for pensjonsberettiget, men denne min Anskuelse gjør, at jeg maa ansee det for rigtigst, at denne Sag afgjøres ved særlig Lov. Vi skulle efter min Overbeviisning ikke let udvide Kredsen af de pensjonsberettigede Embedsmænd, thi det er jo ofte nok sagt her i Thinget, og det er Alle velbekendt, at dette er en Konto, der ikke bør gjøres større, end Nødvendigheden byder det. Grunden til, at jeg ikke er bleven saa fast overbevist om Pensjonsberettigelsen for den omtalte Embedsmænd